

Sonnet voor mijn lieve beuk

Uit wortelgrond trekt fors jou stam omhoog
Rijst machtig groen-zwart mossig in de lucht
Ontvouwt plots tak en bladerdak dat vlucht
Van veil'ge schoot en kruin naar d' hemelboog

En als de wind jou bladertooi bewoog
Na rijpe zomermaand, slaak je een zucht
en valt het gele goud zonder gerucht
Alsof in d' herfst jou kleurenpracht zwaar woog

Ach trotse reus, lang zul jij hier niet staan
Het ritme van 't verkeer is veel te snel
Verbreden zal de weg en dit bevel

Kan jou niet op de vlucht doen slaan
Als veil'ge rust ben jij nog mijn gezelschap
Maar morgen doorgebroken, niet van tel.

Mieke Leclair